

ทางออกประเทศไทยกับพม่าเพื่อนบ้าน

กรณีคดีฆาตกรรมที่เกาะเต่า 21

เมื่อศาลไทยเชื่อว่าสองแรงงานพม่าเป็นฆาตกรแล้วสั่งประหารชีวิต

การดำเนินคดีฆาตกรรม 2 นักท่องเที่ยวชาวอังกฤษที่เกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ศาลจังหวัดเกาะสมุยมีคำพิพากษาคัดสินประหารชีวิตผู้ต้องหาหรือจำเลย 2 คน คือ นายชอลิน หรือโซเรน และนายเวฟิว หรือวิน แรงงานชาวพม่า ผลของคำพิพากษาก่อให้เกิดปฏิกิริยาส่วนหนึ่งทางฟากฝั่งพม่า กล่าวคือ “พ.บ.ส.พม่าขอไทยทบทวน” พล.อ.อาวุโส มิน อ่อง ลาย ผู้บัญชาการทหารสูงสุดของพม่า โพสต์ข้อความผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวว่า ได้ส่งข้อความอวยพรเนื่องในโอกาสปีใหม่ให้กับ พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และ พล.อ.สมหมาย เกาฏีระ ผู้บัญชาการทหารสูงสุดของไทย และได้เรียกร้องให้ทางการไทยทบทวนหลักฐานและคำตัดสินในคดีฆาตกรรมนักท่องเที่ยวชาวอังกฤษที่เกาะเต่า ส่วนตัวเคารพในกระบวนการยุติธรรมของไทย แต่สิ่งที่สำคัญคือการหลีกเลี่ยงการตัดสินที่อาจลงโทษผู้บริสุทธิ์ และแสดงความหวังว่าความยุติธรรมจะเกิดขึ้นได้บนหลักความร่วมมือทวิภาคีและหลักการเคารพซึ่งกันและกันระหว่างประเทศไทยกับพม่า (รายงานข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชนวันที่ 29 ธันวาคม 2558)

การเปิดการแถลงข่าวในเรื่องนี้ของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นต้นว่า

“ยืนยันว่ากระบวนการยุติธรรมที่ผ่านมาตั้งแต่เกิดเหตุเป็นไปอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นไปตามมาตรฐานสากล และมีผู้สังเกตการณ์จากนานาประเทศเข้าร่วม โดยเฉพาะการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยถูกจับตามองอย่างใกล้ชิดจากประเทศอังกฤษซึ่งมีมาตรฐานเรื่องการสืบสวนสอบสวนและเป็นประเทศผู้เสียหายอีกด้วย...”

“ในชั้นพิจารณา จำเลยมีทนายความดูแลคดีตามกฎหมาย และศาลชั้นต้นได้พิจารณาพยานหลักฐานตามสำนวนครบถ้วน ขณะที่คำพิพากษาคดียังไม่สิ้นสุดเพียงแค่ว่าศาลชั้นต้นนี้ เพราะตามกฎหมายจำเลยสามารถยื่นอุทธรณ์คดีได้...และถ้าคดีจะถึงที่สุดในชั้นฎีกาตามขั้นตอนของกฎหมายแล้ว จำเลยอาจยื่นขอภัยโทษต่อไป”

การแถลงข่าวในลักษณะเช่นนี้อาจจะช่วยให้ความกระจ่างได้ระดับหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่ได้กระทำไป อันเป็นการให้ข้อมูลของรูปคดี หลักปฏิบัติและขั้นตอนของกฎหมายในการสืบสวนสอบสวนของตำรวจ การสังคดีของฝ่ายอัยการและการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลซึ่งมีอยู่ถึง 3 ศาล กล่าวคือยังสามารถยื่นอุทธรณ์และยื่นฎีกาได้ รวมทั้งการขอรับพระราชทานอภัยโทษตามกฎหมายไทยด้วย การดำเนินการตามแนวทางที่กล่าวมานี้ได้กระทำอย่างทั่ว

ถึงและกว้างขวางพอสมควร แต่สถานการณ์หรือปฏิบัติการทางพากฝั่งหรือฝ่ายพม่าก็ยังมิได้ราบรื่นเป็นปกติดังเดิม

ด้วยเหตุนี้เราเองในฐานะประชาชนคนไทยคนหนึ่ง น่าจะมาร่วมมือกันคิดหาวิธีการที่เหมาะสมสมควรเพื่อหาทางออกของปัญหานี้กับพม่าซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านอันใกล้ชิดที่สุดของเราต่อไป

ก่อนที่จะไปสู่ "ทางออกประเทศไทยกับพม่าเพื่อนบ้าน" ที่ผู้เขียนได้ตั้งชื่อเรื่องเอาไว้ โดยจะขออนุญาตยกคดีตัวอย่าง "คดีฆาตกรรมเซอร์รีแอน ดันแคน" นำมาเป็น "คดีศึกษา" เพื่อที่จะศึกษาหาทางออกให้ประเทศไทยที่มีปัญหาเกี่ยวกับพม่าเพื่อนบ้านของเรา ต่อไปนี้เป็นเนื้อหาโดยสรุปของคดีฆาตกรรมเซอร์รีแอน ดันแคน (บทความคดีนี้ผู้เขียนเคยเขียนและหนังสือพิมพ์มติชนรายวันลงพิมพ์ เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2558)

ความเดิม ช่วงเย็นของวันที่ 22 กรกฎาคม 2529 น.ส.เซอร์รีแอน ดันแคน อายุ 16 ปี เด็กสาวลูกครึ่งไทย-อเมริกัน หน้าตาดี เคยเป็นนางแบบให้นิตยสารบันเทิงบางฉบับ ขณะนั้นเซอร์รีแอนเธอเป็นนักเรียนโรงเรียนพระกุมารเยซูวิทยา เธอขึ้นรถแท็กซี่หน้าโรงเรียนเพื่อกลับบ้านแล้วเธอก็หายตัวไปอย่างลึกลับ ต่อมาอีก 3 วัน มีผู้พบศพเธอลอยอยู่ในร่องน้ำในป่าสมบียงสำราญ ตำรวจชุดสืบสวนใช้เวลาสืบหาฆาตกรประมาณ 1 เดือน ก็จับกุมคนร้ายหรือผู้ต้องหาเป็นชายได้ 5 คน พร้อมทั้งเปิดแถลงข่าวการจับกุมทันทีว่า มีประจักษ์พยานคือนายประเมิน โขขพลัด อาชีพขับรถสามล้อรับจ้าง เป็นผู้เห็นเหตุการณ์ ยืนยันว่าผู้ต้องหาทั้ง 5 คน นั้นเป็นฆาตกร ชาวแพร่สะพัดออกไปอย่างกว้างขวางเป็นที่สะเทือนขวัญ ประชาชนต่างพากันประณามและเรียกร้องให้ประหารชีวิตฆาตกรกลุ่มนี้ ตำรวจผู้เป็นพนักงานสอบสวนทำการสอบสวนแล้วส่งสำนวนให้อัยการ อัยการตรวจสำนวนแล้วมีความเห็นสั่งฟ้องและส่งฟ้องผู้ต้องหา 4 คน เป็นจำเลยที่ 1-4 ต่อศาลจังหวัด

สมุทรปราการ (ศาลชั้นต้น) ส่วนอีกคนหนึ่ง อัยการปล่อยตัวไปเพราะหลักฐานอ่อน จำเลยทั้งสี่ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่าจำเลยทุกคนกระทำผิดจริง พิพากษาให้ประหารชีวิต จำเลยทั้งสี่อุทธรณ์

ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลอุทธรณ์ จำเลยที่ 1 เสียชีวิต ต่อมาศาลอุทธรณ์พิพากษา กลับให้ยกฟ้องจำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 แต่ยังให้คงชังจำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 ไว้ระหว่างฎีกา **โจทก์และโจทก์ร่วมฎีกา (มารดาของผู้ตายเป็นโจทก์ร่วม)**

ในที่สุดเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2536 ศาลฎีกาพิพากษาว่า "ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์และโจทก์ร่วมที่เกี่ยวกับจำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 ชอบแล้ว ฎีกาโจทก์และโจทก์ร่วมฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน" ปล่อยตัวจำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 (หลังจากถูกควบคุมหรือขังคุกมานาน 6 ปี 7 เดือนเศษ) (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 768/2536)

สภาพของจำเลยหลังจากคดีถึงที่สุด กล่าวคือเมื่อปลายปี 2536 ปีที่ถูกปล่อยตัวออกมาจากคุก จำเลยที่ 2 ที่ติดโรคร้ายมาจากในคุก

ก็เสียชีวิต ส่วนจำเลยที่ 4 ก็มาเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งหลังจากถูกปล่อยตัวออกมาไม่นาน สำหรับจำเลยที่ 3 คนเดียวที่ยังมีชีวิตอยู่แต่ก็ใช้ชีวิตอย่างยากลำบาก เพราะกระดุกสันหลังร้าวนอนหงายไม่ได้ เหมือนคนพิการ เนื่องจากถูกซ้อมเพื่อให้รับสารภาพ

ก่อนที่คดีนี้จะถึงที่สุดที่ศาลฎีกา ผู้เสียหาย (ฝ่ายจำเลย) และญาติฯ ได้ร้องเรียนแสดงข้อเท็จจริงต่างๆ ต่ออธิบดีกรมตำรวจ (ขณะนั้น) เป็นผลให้กองปราบปรามทำการสอบสวนคดีใหม่หาตัวผู้กระทำความผิดที่แท้จริง คู่ขนานพร้อมๆ ไปด้วยกับการพิจารณาคดีของศาลฎีกา ผลปรากฏว่าจำเลยที่ 1-4 มีใจคนร้าย แต่เป็นผู้บริสุทธิ์และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ ในการฆาตกรรมตามที่อัยการโจทก์ฟ้องเป็นคดีนี้เลย ข้อเท็จจริงได้ความว่านายประเมิน โขขพลัด คนขับรถสามล้อพยานโจทก์ปากสำคัญ (ปากเดียว) ที่โจทก์อ้างและนำสืบต่อศาลนั้น เป็นพยานเท็จที่ตำรวจ สภ.เมืองสมุทรปราการ ว่าจ้างมา (เป็นพยานเท็จเพื่อจับแพะ)

ผู้รับผิดชอบสอบคดีใหม่จากกองปราบฯ ท่าน

